

B-dul Magheru nr. 20, 010334 București
tel.: 021.318.89.00 / 021.318.89.01; fax: 021.312.44.80
e-mail: director@nottara.ro, marketing@nottara.ro
Casa de bilete: 021 317 41 01

Dosar de prezentare

Sala Horia Lovinescu

Prima reprezentație: 11 septembrie 2016

Alcool

un musical de **Mihai Măniuțiu și Ada Milea**
pe versurile lui **Ion Mureșan**

Cu:

Ada MILEA

Vava ȘTEFĂNESCU

Ada NAVROT

Crenguța HARITON

Ioana CALOTĂ

Gabriel RĂUȚĂ

Alexandru JITEA

Bobo BURLĂCIANU

Alexandru NEAGU

Vladimir IVANOV

Regia: **Mihai MĂNIUȚIU**

Scenografia: **Adrian DAMIAN**

Muzica originală: **Ada MILEA**

Coregrafia: **Vava ȘTEFĂNESCU**

Light design: **Cristian ȘIMON**

Durata: **1h 10min (fără pauză)**

Producție a **Teatrului Nottara**

SINOPSIS:

Un poet consacrat, un regizor reper, creator de școală, un compozitor și o voce recognoscibilă oriunde și oricând, un artist coregraf important al dansului contemporan, o minunată trupă de actori și instrumentiști ... Un musical cu de toate, marca Mihai Măniuțiu. Poemele lui Ion Mureșan, din volumul *Cartea Alcool* adună inventiv și curajos, poveștile tulburi ale alcoolicienilor fără frontiere. Și fără frontiere de limbaj. Au fost transpuse în muzică de Ada Milea, care explorează cu voluptate, expresivitatea versului, jonglează cu subtilitate între un umor sănătos și o beție lirică. Vava Ștefănescu aduce, prin dans, substanța de contrast, pentru a marca ludicul și profunzimea, contorsionările de trup și suflet, tușa filozofică și virilitatea poeziei. Aici, pe scena ca un templu al farmecelor, sufletele se joacă și plâng, cântă și râd, ne conduc într-un vis care ar putea să le și să ne deslușească lumea.

Corina Anghel, secretar literar

DESPRE SPECTACOL

Gânduri din partea autorului versurilor

Ce surprinde la spectacolul *Alcool* este densitatea sa. Mie mi-a plăcut foarte mult! Nu avusesem o viziune de ansamblu asupra poemelor și cum pot fi ele citite. Dar privind spectacolul și toată povestea de pe scenă, mi s-a părut o lectură surprinzătoare și strivitoare. Așa mi s-a înfățișat povestea! Am ajuns la concluzia că acolo este un purgatoriu, deci o experiență purificatoare, după ce am trecut peste ideea amăgitoare de infern. Sigur, poezia are puterea aceasta de a suporta sau de a deschide o infinitate de lecturi. Eu chiar spun mereu că întrebarea "Ce a vrut să spună poetul?" este o tâmpenie. Pe care o găsești din păcate în toate manualele. Ca și când ar exista un mesaj unic pe care poetul vrea cu tot dinadinsul să îl transmită. În realitate, orice poet adevărat lasă deschisă calea pentru orice interpretare. Fiecare e liber să citească după cum simte și astfel poetul se „mută” de fapt în cititor. De data asta, aici, poetul a fost mutat în spectatori. Ca și cum poetul s-ar multiplica în ei și fiecare devine autor de drept al celor citite. Devine autorul spectacolului. Ascultasem cântecele Adei Milei, le cunoșteam, dar să vezi în fața ta personajele mișcându-se, să te vezi pe tine în față... este o senzație copleșitoare!

Ion Mureșan

Argumentul regizorului

Am lucrat cu mare plăcere la *Alcool*. Chiar dacă afirmația mea sugerează oareșice plăceri bahice, ea se referă, în realitate, la întâlnirea, pe absolută trezie, cu atât de captivantele cântece compuse de Ada Milea, pe versurile totodată abrupte și translucide ale poetului Ion Mureșan. Nu e prima oară când stilul Adei Milea, felul în care ea raportează cuvântul la sonurile muzicale mă cucerește și mă inspiră. Acestei întâlniri i se adaugă aceea cu o trupă exemplară de actori – o trupă, aș zice, ideală pentru acest spectacol.

Expresivitatea corporală, în același timp noduroasă și fluidă a Vavei Ștefănescu, finețea poantilistă, cu reale sugestii de abis interior, a jocului lui Alexandru Jitea, naivitatea înșorită, plină de culoare, a personajului creat de Ioana Calotă, melancolia umbroasă, cu bine dozate accente jubilatorii, a lui Gabriel Răuță, abureala plină de farmec a Crenguței Hariton, intervențiile decis-scorpionice, de forță, ale Adei Navrot — alături de prestația impecabilă a muzicienilor Ada Milea, Bobo Burlăcianu, Alexandru Neagu și Vladimir Ivanov – mi-au prilejuit o mare bucurie. Ceea ce le doresc și spectatorilor!

Mihai Măniuțiu

Argumentul scenografului

E o mare bucurie atunci când întâlnesc în teatrele în care lucrez dorința de a atinge performanța. Iar în Teatrul *Nottara* am găsit acel mix de determinare, ambiție, putere și voință, care facilitează creația autentică. Este extraordinar, ca scenograf, când ai în spate o echipă care susține necondiționat proiectul și care, prin profesionalismul muncii lor, transformă într-o realitate scenică, o idee fragilă, ce exista doar într-o schiță sau într-o simulare virtuală.

Am căutat să creez în acest spectacol un spațiu care să rezoneze cu paradoxul din muzica Adei Milea și din textele lui Ion Mureșan, un spațiu scenic care să exprime atmosfera delirurilor provocate de alcool. “Noi nu mai avem un înăuntru al nostru și un afară al nostru” e poate replica ce a declanșat modul de a compune spațiul, alăturând elemente contrastive, ce aparțin unor lumi care se exclud reciproc, dar pot totuși fuziona în halucinație. M-a interesat modul în care spațiul, corpul, muzica și lumina pot să interacționeze și să exprime acel univers derizoriu, dar infuzat totuși de poezie, de fragilitate și nostalgie, în care mai există un licăr de speranță că “un ultim îngerăș recuperator” va veni “să ne înhațe de o ureche” și să ne salveze.

Adrian Damian

Actorii, despre *Alcool*

Ada Milea

Pe lângă bucuria de a lucra cu actorii din distribuție, Teatrul *Nottara* ne-a oferit ocazia să aducem în București, minunatele poeme ale lui Ion Mureșan. Chiar dacă unii cititori de poezie se vor supăra pe "mutilările" aplicate textelor, voi fi fericită pentru spectatorii care au nevoie de acest impuls, pentru a deschide o carte de poezie.

Vava Ștefănescu

Alcool este unul dintre spectacolele mele preferate. Cred că este cel mai frumos lucru pe care l-a făcut Ada Milea până acum. Vorba lui Ion Mureșan: "Ada mi-a rescris mult mai bine poemele". Cu înțelesuri diferite, cu interferențe de idei și mai ales de simțuri. Ce mă bucură în varianta asta cu totul nouă de spectacol este prezența actorilor, care încarcă foarte mult. Toate sensurile capătă forță prin ei. Prin ei am deslușit în *Cartea Alcool*, lucruri și tâlcuri noi.

Despre prezența mea în spectacol... așa zice că nu este cu titlul de „ilustrare prin dans”. Ceea ce fac eu înseamnă să fii, nu să joci. Nu joc un rol, ci sunt într-o situație, într-un context și mai ales într-o stare poetică. Stare care vine pe de o parte de la poet, pe de alta, de la regizor și în care nu mă simt mai deloc îngrădită. Este fascinant cum îmi lasă Mihai Măniuțiu o "curticică" în care sunt liberă să mă joc. Iar acolo totul pornește de la intuițiile corporale. De aici, și improvizația. Dar nu totală. Există o structură pe care o stabilizez în facere și în limitele căreia rămân, însă nu complet. Mai ales că eu nu prea știu să fac de fiecare dată același lucru. Pentru că nu suntem aceiași în fiecare zi. De ce îmi mai place *Alcool*? Pentru că are foarte mult umor și foarte multă tristețe, în același timp.

Ada Navrot

Spectacolul *Alcool* este un labirint. Intru în el foarte veselă și lăsând toate speranțele deoparte. Las toate grijile și toate fricile înaintea ușii prin care intru în scenă. Rîd, spun glume, mă binedispun ca înaintea unei comedii bune. Las orice părere deoparte, orice judecată. Este o dezbrăcare de mine. Ca în fața Judecății de Apoi. Nu intră o actriță în scenă, ci niște note, niște litere, niște virgule, pauze, care toate, împreună colorează o imagine a sufletului. Cel mai mult mă bucură „Îngerașii de pahar”. Pe ei mă bazez cel mai mult că voi ajunge cu bine la ieșire. *Alcool* este bucuria întâlnirii cu ei, toți cei cu care călătorim împreună și pe scenă, și în sală.

Crenguța Hariton

Experiența mea în *Alcool*... scurtă... așa așa putea să o descriu! Cel mai scurt proiect în care am luat parte, de când mă știu. A fost o mare bucurie să lucrez cu Ada Milea și să o descopăr așa cum bănuiam: un om deschis bogat, darnic, luminos!

Spectacolul gândit de Mihai Mănuțiu avea o coloană vertebrală de mai demult, printr-un spectacol pus în scenă la Deva, într-o formulă mult mai restrânsă, cu Ada, Bobo și Vava. Încerc să transmit frământările, măcinările, trăirile, despre care vorbesc atât de frumos poeziile lui Mureșan, care sunt fermecătoare și luminoase, chiar dacă este mult întuneric și furtună acolo. Aș fi vrut să cânt mai mult. De data asta nu a fost timp. Cu toate că nu am ureche muzicală, îmi place foarte mult să cânt. Martor este soțul meu, chinuit zilnic acasă.

Ioana Calotă

Să fiu parte din „delirul metafizic” *Alcool*, creat de Ada Milea și Mihai Mănuțiu pe versurile lui Ion Mureșan, este o aruncare în gol, fără parașută, doar cu un costum din acela de liliac care se umflă pe corp. Și care mă salvează, dacă mă relaxez și mă las în voia curenților din aer, astfel încât să pot dansa în văzduhul amețitor, să simt și agonia, și extazul zborului haucinant.

Practic, ni s-a făcut invitația să ne aruncăm în starea *Alcool*-ului și să lăsăm muzica și versurile să lucreze în noi. Un fel de *Alcool în țara minunilor*, ca să parafrazez un alt delir de referință, al unui mare autor. A fost și este o experiență tare, un fel de teatru poetic muzical existențialist, un exercițiu de introspecție în zona de confort și de disconfort a alcoolicii poet care intră în stări suprarealiste, tocmai pentru că fuge de viața rece în care nu se regăsește. Se crează astfel o lume de vis fantastică, iar Alice devine alcoolicii universal, experimentând tot felul de situații comice, dramatice, prin reîntoarcerea la o copilărie surprinzătoare, imprevizibilă, suprarealistă. Este vorba, de fapt, despre singurătatea ancestrală a maturului - copil rănit, care se refugiază în zborul bahic.

Adrian Damian a făcut un decor care vorbește și trăiește singur, iar Vava Ștefănescu e spiritul alcoolicii, care se mișcă minunat între lumi. Multumesc pentru *Alcool*, Adei Milea și domnului Mănuțiu - sunt privilegiată că fac parte din acest demers de Ridicare la Verticală a spiritului. Am aflat despre mine multe, mi s-au dat curajul și forța de a experimenta starea de prezență; "Dară ochiu-nchis afară, înlăuntru se deșteaptă".

Alcool în țara minunilor ...

Gabriel Răuță

Ca experiență, *Alcool*-ul a fost tare. Tare călătoria în abisul poemelor lui Ion Mureșan! Extremă, așa zice, prin faptul că acest autor te obligă cumva să-i parcurgi scrierile, cu toate simțurile.

Tare Ada Milea! Un cocktail de efervescentă, pasiune, umor, generozitate, răbdare și rigoare. Dependența e subînțeleasă. Am fost fascinat de felul în care ne-a apropiat de compozițiile ei și de faptul că muzica, așa cum o face ea, este actorie pură. Și mă bucur să fim împreună pe aceeași scenă!

Alexandru Jitea

Atmosfera din *Alcool* a fost creatoare, fecundă din punct de vedere artistic, oferind în același timp o reflecție discretă, omului rafinat și profund, care aspiră spre cunoaștere. Întâlnirea cu Ada Milea și cu regizorul Mihai Manuțiu reprezintă întotdeauna un subtil, dar profund prilej de introspecție, atât personală cât și profesională. Publicul este invitat să cunoască un univers mai colorat, aflat între lumină și întuneric, cu puternice vibrații către existența fără margini, fără bariere. În rest... „A fost seară... A fost dimineață... Iar asta a fost demult. Și o singură dată”.

Bobo Burlăcianu

Lucrez cu Ada Milea de 11 ani și orice proiect semnat de ea are parte automat de toată atenția și tot interesul meu. Ne înțelegem și lucrăm foarte bine împreună. Cântecul din *Alcool* au apărut și pe un disc audio, acum trei ani și de atunci cântăm în concerte o parte din ele. În cea mai mare măsură m-a atras la proiect partea de actorie. E al doilea spectacol de teatru în care cânt, intersectându-mă și cu partea de joc actoricesc. Eu nefiind actor pe hârtie, neavând studii, e o mare provocare să accesez zona asta.

La repetiții a fost destul de ușor pentru mine, cunoscând deja cântecul. Actorii au fost foarte buni și s-a lucrat repede, într-un ritm extrem de susținut. Cu domnul Mihai Măniuțiu mai lucrasem și înainte și e o mare bucurie, iar dintre colegii de scenă, cu Gabi Răuță am colaborat mai demult la două spectacole, în care am semnat muzica. Mai mult, împreună cu Vladimir Ivanov, de la chitară bas și Alex Neagu de la tobe, avem de câțiva ani o formație de rock alternativ, The Bread Pits. Așa că am fost între prieteni. După primele reprezentații am avut o satisfacție foarte mare. Sunt bucuros de cum a ieșit, și am avut un feedback bun din partea unor oameni din lumea teatrului, care au văzut spectacolul și în a căror părere am mare încredere.

N-am avut o mare surpriză legată de rol. M-am străduit să fiu cât mai bun și sunt mulțumit că am reușit să nu dezamăgesc. În primul rând pe mine și în al doilea rând echipa proiectului. Miza mea a fost cumva și asta, anume să nu fac notă discordantă cu actorii din spectacol, să-mi depășesc statutul de amator.

Alexandru Neagu

Am avut senzația că fac parte dintr-o mare orchestră, în care fiecare "instrumentist" încearcă să ofere ce are mai bun. Când oamenii se întâlnesc cu gândul de a crea, energia pare nelimitată. Nici nu-ți dai seama când au trecut șapte, opt ore de repetiții. Am descoperit că este mult mai greu să exprimi ceva simplu, fără prea multe note și alterații. Pentru prima dată în 12 ani, de când cânt, am acompaniat cuvântul. A fost un proces de creație mult diferit, în comparație cu ce eram obișnuit. Publicul sigur a remarcat asta. *Alcool* este un joc de stări bine amestecate, în care nu-ți mai dai seama unde ești. Pe scena de la Alcool am învățat să privesc sunetul în imagini și să transpun imaginile în sunete.

Vladimir Ivanov

Nu sunt prima oară pe scenă ca actor! am mai participat în liceu la câteva spectacole de teatru. *Alcool*, de la *Nottara*, ar fi a doua experiență, doar că la un nivel mult mai înalt. Eu sunt obișnuit cu scena, pentru că am concerte aproape săptămânal. Mi-am dorit foarte mult să colaborez cu Ada Milea și mai ales într-un spectacol de calibrul acestuia. Un spectacol pe care nu l-am văzut dinainte. Ascultasem însă muzica. Ca experiență, a fost foarte obositor, dar, în final, totul a meritat!

În primă fază, CD-ul pe care l-am ascultat nu mi-a oferit partea vizuală și erau lucruri pe care nu le înțelegeam absolut deloc. Pe scenă abia am început să le pricep și asta, cu timpul, nu imediat. După ce spectacolul a prins o formă unitară, abia atunci s-au legat lucrurile. Am înțeles ce era în capul lui Mureșan când a scris ce a scris! Din punctul meu de vedere, dacă aș fi scris așa ceva, aș fi fost în diverse faze de alcoolemie. Aș fi scris o parte dintre versuri la bere, o parte la tărie și o parte, în starea de trezie, uitându-mă pur și simplu la oameni. Noi (eu și cu Alex) am fost spectatorii de pe scenă, asemeni formațiilor din localuri, care încântă sufletele oamenilor, sau îi alină, în unele cazuri. Locul meu este fix acolo unde trebuie să fie. Pe Mihai Măniuțiu nu-l cunoșteam, dar aveam așa o frică să nu stric feng shui-ul spectacolului!

EXTRASE DIN TEXT:

1. Facerea Lumii

A fost seară. A fost dimineață. Dar asta a fost demult.

Asta a fost demult.

A fost dimineață. A fost seară. Dar asta a fost o singură dată.

A fost.

7. Ea are ochii

Ea are ochii... Ea are ochii... ca două - ncăperi de arhivă.

Ea are ochii ... Ea are ochii... ca două legi

Ea are ochii ... ca două - ncăperi de arhivă

în care eu peste mine, eu peste mine, eu peste mine stau stivă

Ea are ochii... încercuiți de gheruțe.

Are țepi foarte dulci

Ea are ochii... încercuiți de gheruțe.

Îți vine s-o culci... într-un pat cu mămăruțe.

Ea e sălbatică, e mereu gata-gata să sară să muște
Dar e gata s-adoarmă la mijlocul săriturii,
Ea are capcane cu miere... în jurul gurii,
Îți vine să tragi peste ea / cearșaful pădurii.

Ea e foarte frumoasă... e foarte frumoasă...
E foarte frumoasă... e foarte frumoasă
și foarte- foarte-foarte-foarte periculoasă.
E foarte frumoasă... e foarte frumoasă...
Cetățeni, n-o lăsați să iasă din casă !

13. Alcoolicii

Vai săracii, săracii alcoolici,
nimeni nu le spune-o vorbă bună!
Mai ales dimineața, când merg clătinându-se
și caaad pe lîngă ziduri, ca niște litere

Dar Dumnezeu e bun, e plin de iubire
și aproopie de eei câte-o cîrciumă,
Și unde-nainte nimic nu era
Ca un iepure, sare-n drum cîrciuma
Și ochii le sclipesc de fericire.

Și pân' la amiază...de trei ori se face toamnă,
de trei ori pleacă și vin păsări din țările calde.
Iar ei vorbesc... vorbesc despre viață.
Despre viață, așa, în general.

chiar și alcoolicii tineri vorbesc
și dacă se poticnesc
nu înseamnă că expun idei importante
chiar și alcoolicii tineri vorbesc
Tinerii, uneori, reușesc să spună lucruri... emoționante.

REPERE BIOGRAFICE

Autorul

Ion Mureșan s-a născut pe 9 ianuarie 1955, în Vultureni, județul Cluj. În timpul studiilor la Facultatea de Istorie-Filosofie a Universității Babeș-Bolyai din Cluj, se alătură grupării "Echinox" - revistă de cultură a studenților, fondată în 1968, de Eugen Uricaru și Marian Papahagi. La absolvire, este repartizat în comuna Strâmbu, unde predă istoria, din 1981 până în 1988, când devine redactor la revista de cultură "Tribuna", din Cluj.

În perioada de stagiu, intră în cenaclul "Saeculum", din Beclean, iar după 1989, se dedică publicisticii, scriind articole de opinie, editoriale, reportaje, eseuri politice. Ajunge astfel redactor-șef al departamentului de cultură la periodice regionale – „NU”, „Evenimentul Zilei”, „Ziarul de Cluj” – și director editorial / redactor-șef la „Transilvania Jurnal”. Publică poezii, eseuri, recenzii, în principalele reviste literare din România. Din 2006, devine redactor-șef al revistei de cultură „VERSO”, editate de Universitatea Babeș-Bolyai și redactor la revista „Poesis International”.

Primele poeme îi apar la 13 ani, în revista „Cutezătorii”, iar Editura Cartea Românească îi publică în 1981 primul volum, *Cartea de iarnă* (reeditată în 2013), care îi și aduce premiul Uniunii Scriitorilor pentru debut. În deceniile următoare, publică volume care îl consacră drept unul dintre poeții reprezentativi ai generației '80, cele mai multe premiate de Uniunea Scriitorilor: *Poemul care nu poate fi înțeles* (premiul pentru poezie al USR, în 1993), *Cartea Pierdută – o poetică a urmei* (eseuri, premiat de Filiala Cluj a USR, în 1998), *Carnavalul din poiană* (teatru pentru copii, volum premiat de Filiala Cluj a USR, în 2004), *Paharul / Glass / Au fond de verre* (cu desene de Ion Marchiș, traduceri de Virgil Stanciu și Dumitru Țepeneag, publicat de Fundația Culturală "Archeus" & Scriptorium, în 2007), *Cartea Alcool – 2010* (premiul pentru poezie al USR, în 2011 și premiul Academiei Române, în 2012), *Oglinda aburită*, (premiat de Filiala Cluj a USR, în 2013).

Prezent în: Antologia poezilor tineri (alcătuită de George Alboiu), 1982; Antologia poeziei române, de la origini până azi (alcătuită de Dumitru Chioaru și Ioan Radu Văcărescu), 1998; Poezia română actuală, vol. I (antologie de Marin Mincu), 1998; Antologia poeziei generației '80 (alcătuită de Alexandru Mușina), 2002; Băutorii de absint, 2007. Poemele i se traduc în franceză, engleză, germană, flamandă, în volum, sau sunt incluse în antologii de poezie: *Le mouvement sans coeur de l'image* (traducere de Dumitru Țepeneag, editura Belin, Paris, 2001), *Acces interzis – Zugang Verboten* (Büroarcasch, în traducerea lui Ernest Wichter, Viena, 2008), *The Book of Winter and Other Poems* (Plymouth Press University, 2011), *Streiflicht – Eine Auswahl* (antologie bilingvă, cu 81 de autori români, în traducerea lui Christian W. Schenk, la Dionysos Verlag, 1994), *Voor de prijs van mijn mond* (antologie de poezie română a ultimei jumătăți de secol, în traducerea lui Jan H. Mysjkin, la Poesie Centrum, Belgia, 2013).

Este membru al Uniunii Scriitorilor din România și membru fondator al Asociației Scriitorilor Profesioniști din România. A primit Premiul Uniunii Scriitorilor în 1981, 1993, și 2010, Premiul Național de Poezie 'Mihai Eminescu' pentru Opera Omnia, acordat de Centrul Național de studii 'Mihai Eminescu', în 2013. În 2004 a fost distins cu ordinul Meritul Cultural în Grad de Cavaler.

Regizorul

Născut în 1954 la Cluj, **Mihai Măniuțiu** și-a petrecut anii copilăriei și ai adolescenței în creuzetul de cultură al Transilvaniei. În București, studiază regia, la clasa profesoarei Cătălina Buzoianu, absolvind IATC în 1978, iar în 2006 își ia doctoratul în teatru, cu teza *Introducere în filosofia artei actorului*. Este profesor la Facultatea de Teatru și Televiziune a Universității „Babeș-Bolyai” și la Universitatea California Irvine, SUA.

A pus în scenă spectacole care l-au consacrat ca un creator de forță al scenei, original și rafinat. A montat în jur de o sută de producții în România, Marea Britanie, Belgia, Franța, Canada, Egipt, Austria, Ungaria, Finlanda, Iugoslavia, Brazilia. Toate, realizări teatrale de excepție, multe dintre ele au fost premiate: *Don Quijote* după Cervantes, *Noaptea Walpurgiei* de Venedikt Erofeev, *Electra* după Eschil și Euripide, *Woyzeck* de Georg Büchner, *Experimentul Iov* după *Cartea lui Iov*, *Exact în același timp* de Gellu Naum, *Timon din Atena* de W. Shakespeare, *Richard al II-lea* de W. Shakespeare, *Antigona* de Sofocle, *Săptămâna luminată* de Mihail Săulescu, *Richard al III-lea* de W. Shakespeare, *Lecția* de Eugen Ionesco, *Afară în fața ușii* de W. Borchert, *Cu ușile închise* de J.P. Sartre, *Oedip salvat* de Radu Stanca.

A publicat volume de studii de teatru, proză narativă scurtă, poeme, precum: *Un zeu aproape muritor* (povestiri, 1982), *Cercul de aur* (studiu pe tema puterii, în opera lui Shakespeare, 1985), *Redescoperirea actorului* (teorie teatrală, 1985), *Act și mimare* (studii de teorie teatrală, 1989), *Exorcisme* (proza scurtă, 1996), *Istории pe care n-am să le scriu* (povestiri, 1998), *Scene intime. Scene de masă* (povestiri, 2001), *Omphalos* (povestiri, 2001), *Autoportret cu himere* (povestiri, 2001), *Memoriile hingherului* (povestiri, 2004), *Povestiri cu umbre* (2006), *Mască și iluzie* (studii, 2007), *În Balkanya, eu și ceilalți demoni* (poeme, 2011), *Până una-alta* (poeme și prozoeme, 2013). I-au fost dedicate trei albume-monografii: *Trilogia Dublului* (București, Ed. Unitext, 1997), *MĂNIUȚIU. Imagini de spectacol* de Cipriana Petre-Mateescu (Cluj, Ed. Idea, 2002) și *Dansând pe ruine* de Dan C. Mihăilescu (Cluj, Ed. Idea, 2006).

De-a lungul celor 38 de ani de carieră a primit un număr impresionant de premii: Premiul pentru întreaga activitate regizorală, UNITER 2014, Premiul pentru originalitate în creația regizorală, pentru spectacolul *Lecția* de Eugen Ionesco, la Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale”, ed. a III-a 1992, Premiul Publicului, pentru spectacolul *Don Quijote*,

după Cervantes, Teatrul Național Târgu-Mureș, la Festivalul Internațional de Teatru *Fest⁽ⁱⁿ⁾ pe Bulevard*, 2015, Premiul criticii UNITER pentru regie, pentru spectacolul *Afară, în fața ușii* de W. Borchert, 1991.

Multe dintre montările lui au fost premiate ca Cel mai bun spectacol: *Oedip Salvat* de Radu Stanca (Festivalul de Teatru pentru Tineret, 1977), *Cu ușile închise* de J.P. Sartre (Revista Tribuna, 1982), *Richard al III-lea* de W. Shakespeare (UNITER, 1993), *Timon din Atena* de W. Shakespeare (Festivalul Shakespeare de la Gdansk, 1999), *Woyzeck* de G. Büchner (UNITER, 2006), *Noaptea Walpurgiei* de Venedikt Erofeev (Festivalul de Dramaturgie Contemporană Brașov, 2009).

Teatrul Maghiar de Stat din Cluj i-a acordat Premiul „Vlad Mugur“ (în 2006), iar UNITER i-a acordat Premiul pentru cel mai bun regizor pentru spectacolele : *Richard al II-lea* de W. Shakespeare (1997), *Exact în același timp* de Gellu Naum (2003) și *Experimentul Iov* (2004). De asemenea, Revista Flacăra l-a recunoscut drept Cel mai bun regizor al anului, printr-o distincție oferită în 1998.

Spectacolul *Electra* a câștigat Premiul pentru cea mai bună dramaturgie și Premiul pentru cea mai bună regie la Festivalul de Teatru Antic de la Merida, Spania (2008).

Au primit Marele Premiu spectacolele: *Antigona* de Sofocle (Festivalul de Teatru Piatra Neamț, 1995) și *Săptămâna luminată* de Mihail Săulescu (Festivalul de Dramaturgie Contemporană, Brașov, 1994) iar Festivalul Național de Teatru „I.L. Caragiale“ 1993 i-a decernat și trofeul orașului București.

Revista culturală *Cuvântul* i-a acordat Premiul de Excelență în Teatru, în 2005, iar Fundația Culturală Română, Premiul Interferențe, pentru Contribuția excepțională la promovarea teatrului românesc în afara granițelor, în anul 2000.

Scenograful

După absolvirea Facultății de Teatru și Televiziune din Cluj Napoca, **Adrian Damian** și-a continuat studiile la UNATC București, absolvind la Secția Scenografie, în 2010. A semnat până în prezent peste patruzeci de scenografii, în teatre importante din țară, la Craiova, Cluj, Iași, Timișoara, Sibiu, Târgu-Mureș, Cluj-Napoca etc., colaborând cu importanți regizori, precum Radu Afrim, Radu Alexandru Nica, Peter Schnider, Roberto Bacci, Alexander Hausvater, Ada Lupu etc.

Un loc aparte în cariera sa îl reprezintă colaborarea cu regizorul Mihai Măniuțiu, alături de care a realizat 19 spectacole, dintre care *Viața e vis*, la Teatrul Național din Timișoara, spectacol nominalizat în 2013 de juriul UNITER pentru cea mai bună scenografie a anului, sau *Domnul Swedenborg vrea să viseze*, la Teatrul Național din Iași, spectacol laureat cu premiul Cel mai bun spectacol la Festivalul de Teatru de la Oradea.

În 2014 a colaborat cu regizorul Robert Wilson, ca scenograf asociat, la spectacolul *Rinocerii*, al Teatrului Național din Craiova, iar spectacolul *Tihna*, realizat în regia lui Radu

Afrim a câștigat în 2015, Premiul pentru cel mai bun spectacol, la Festivalul de teatru Atelier, de la Sfântu Gheorghe și a fost nominalizat la Cel mai bun spectacol al anului, de juriul UNITER, iar scenografia a fost nominalizată la Premiile Criticilor de Teatru din Ungaria.

În 2015 este premiat de Uniunea Artiștilor Plastici, iar în 2016 este laureat cu premiul UNITER pentru scenografia spectacolului *Cântăreața cheală*, realizat la Teatrul Național din Iași, în regia lui Radu Alexandru Nica. Tot în 2016 primește la Gala Premiilor Criticilor Maghiari, de la Budapesta, Premiul pentru cea mai bună scenografie, cu spectacolul *Tihna/Anyugalom* de Bartis Attila, montat de Radu Afrim la Teatrul Național Târgu-Mureș.

„Nuanțarea simbolică, traducerea potențialităților textului și, mai ales, a viziunii regizorului, în elemente concrete (decor, costume, obiecte, recuzită), motivarea semantică, dozajul de idei l-au impus pe scenograful Adrian Damian ca pe un artist de valoare. Scenografiile sale sunt configurații plastice articulate ideatic prin motivații de concept superioare, care generează emoții intelectuale. Designul spațial amenajează scena prin decoruri, instalații, obiecte, mecanisme, costume, toate integrate în metafora care rezumă sensurile spectacolului.” - Oltița Cîntec, *Tânărul artist de teatru. Istorii românești recente* (Ed. Timpul, 2015).

Compozitoarea și interpreta

Ada Milea s-a născut pe 5 august 1975, la Târgu Mureș. A absolvit “Liceul *Liviu Rebreanu*” din Bistrița, profilul fizică-chimie. Talentul ei muzical și actoricesc este remarcat în liceu, când scrie cântece ironice despre elevi și profesori și joacă în echipa de teatru a școlii. Urmează cursurile Facultății de Actorie la Universitatea de Artă Teatrală din Târgu Mureș, unde își ia licența cu rolul D-na Quickly din *Nevestele vesele din Windsor* de W. Shakespeare. A fost actriță la Teatrul Național din Târgu Mureș, după care a devenit artist independent, jucând pe scena mai multor teatre din țară și compunând muzică pentru spectacole. A colaborat cu Teatrul Odeon la *Aventurile lui Habarnam* (de Nikolai Nosov, regia Alexandru Dabija), *De ce fierbe copilul în mămăligă* (de Aglaja Veteranyi, regia Radu Afrim), *Chip de foc* (de Marius von Mayenburg, regia Felix Alexa), *Șefe* (de Werner Schwab, regia Sorin Militaru). Cu Teatrul Bulandra: *Trilogia Belgrădeană* (de Bilijana Srblijanovic, regia Theodor Cristian Popescu), *Scaunele* (de Eugène Ionesco, regia Felix Alexa). Cu Teatrul Național Târgu Mureș: *Eu, când vreau să fluier, fluier* (de Andreea Vălean, regia Theodor Cristian Popescu), *Micul Prinț* (de Antoine de Saint Exupéry, regia Cornel Popescu), *Buratino* (de Al. Tolstoi, regia Cornel Popescu), cu Teatrul Național din Timișoara: *Crima din strada Lourcine* (de E. Labiche, regia Felix Alexa), cu Teatrul Nottara: *Leonce și Lena* (de Georg Büchner, regia Felix Alexa); cu Teatrul LUNI: *No Mom’s Land* (după o fostă idee de Samuel Beckett, regia Radu Afrim), *America-știe-tot* (de Nicole Duțu, regia Radu Afrim); cu Teatrul Național București: *Neînțelegera* (de Albert Camus, regia Felix Alexa).

În august 2005, a concertat pro bono la festivalul "FânFest", Roșia Montană, în campania "Salvați Roșia Montană".

A primit Premiul special al juriului, la Festivalul Internațional de Teatru Piatra-Neamț, pentru muzica din *Eu, când vreau să fluier, fluier* (regia Th. Cristian Popescu), Premiul special al juriului la Festivalul HUMORROR, pentru muzica spectacolului *Trilogie belgradeană* (de Biljana Srbljanović, în regia lui Theodor Cristian Popescu), Premiul criticii, la Gala UNITER 2006 și Premiul special pentru muzică de teatru, la Gala UNITER 2008.

Discografie: *Aberații sonore* (1997), *Republica Mioritică România* (1999), *No Mom's Land*, (2002), *Absurdistan* (2003), *De ce fierbe copilul în mămăligă* (2003), *Apolodor* (2003), *Quijote* (2003), *Nasul* (cu Bogdan Burlăcianu, 2007), *Inventar* (2008), *The Island* (cu Alexandru Bălănescu, 2011), *Alcool* (cu Bobo Burlăcianu și Cristi Rigman, 2012), *Cântece de iarnă* (cu Anca Hanu, Bobo Burlăcianu și Cristi Rigman, 2015).

Coregrafa

Vava Ștefănescu s-a născut la 21 decembrie 1969, în Râmnicu Sărat. În clasa a patra, se înscrie la gimnaziul Liceului de Coregrafie din București, absolvit în 1988, după care urmează cursurile UNATC București, de unde obține licența în Artă Teatrală, specializarea Coregrafie, în 1994. Urmează cursurile de masterat în management cultural "Cooperare artistică internațională" până în 2004, ca bursier al Guvernului Francez, la Universitatea Paris VIII UFR Arts. În prezent, este doctorand la Universitatea Babeș Bolyai, secția teatru, cu o lucrare de cercetare în domeniul improvizației în dans și teatru.

A predat dans contemporan la Liceul de Coregrafie *Floria Capsali* din București între 1995-1997, la UNATC, secția Coregrafie, până în 2001 și la catedra de Teatru a Facultății de Teatru și Televiziune din Universitatea Babeș Bolyai, între 2006-2009. A susținut stagii de tehnică de dans contemporan, de compoziție artistică și seminarii în festivaluri, companii de dans, universități din țară, la Irvine University California, Centrul de excelență în studiul imaginii, la Universitatea București, Centrul de artă contemporană Main d'œuvre Paris, Summer School For Media Science PhD Mainz.

De-a lungul carierei, a beneficiat de numeroase burse, stagii internaționale și rezidențiate artistice, care i-au consolidat experiența artistică de dansator și de coregraf. În timpul facultății, dansează în Compania Contemp a Adinei Cezar, între 1991 – 1996, iar în 1999 crează Centrul MultiArt Dans (MAD), pe care îl conduce până în 2003. MAD a fost prima casă a dansului contemporan în România și precursor al Centrului Național al Dansului, unde Vava preia directoratul artistic în 2006. Din 2003, este coregraf la Teatrul Național Cluj-Napoca (TNCN).

Realizează peste 25 de creații originale, spectacole de autor, printre care: *Solo on Line*, (la Teatrul Național Cluj-Napoca, 2004), *Cvartet pentru o lavalieră* (instalație coregrafică,

2008), *Ghetto Blaster* (la Teatrul Masca, 2008), *After All* (la Festivalul Temps d'Images, 2011), *Occupy Vava* (instalație performativă, 2012), *Swing* (la TNCN, 2013), *Jocuri DADA* (la TNCN, 2016).

Are o colaborare bogată cu profesioniști ai teatrului din București și din țară. Joacă, dansează, concepe coregrafia în compania unor importanți regizori români, precum Mihai Măniuțiu, cu spectacolele *L'oubli / Uitarea* (de George Banu, la TNCN, 2001), *Pescuitorii de perle* (de Georges Bizet, la Opera Națională București, 2002), *Alcesta* (de Euripide, la TNCN, 2003), *Tragica istorie a doctorului Faust* (de Ch. Marlowe la Teatrul Maghiar de Stat Cluj-Napoca, 2003), *Visele călătorilor de pe Titanic* (scenariul Mihai Măniuțiu, la Teatrul Tony Bulandra Târgoviște, 2004), *Julieta* (de Visky András, la TNCN, 2005), *Woyzeck* (de G. Büchner, la Teatrul Maghiar de Stat Cluj-Napoca, 2005), *O vară fierbinte pe Iza* (scenariu Mihai Măniuțiu, la TNCN, 2007), *Psihoză 4:48* (de Sarah Kane, la TNCN, 2008), *Deliruri* (pe texte de Ion Mureșan, la Teatrul de Artă Deva, 2012), *Don Quijote* (după Miguel de Cervantes, la Teatrul Național Târgu-Mureș, 2014), *Vertij* (scenariul Mihai Măniuțiu, la Teatrul Aureliu Manea Turda, 2015). A mai semnat coregrafia pentru *16 lecții despre dezastrele amorului carnal* (la Teatrul de Balet Oleg Danovski, 2001), *O scrisoare pierdută* (de I.L. Caragiale, la Teatrul Maghiar de Stat Cluj-Napoca, 2006), *Născut pentru niciodată* (de András Visky, la Teatrul Maghiar de Stat Cluj-Napoca, 2009), *UbuZdup!* (adaptare de Gábor Tompa după *Ubu înălțuit* și alte texte de Alfred Jarry, la TNCN, 2015).

Spectacolele sale au fost prezentate în festivaluri internaționale prestigioase din Europa, SUA și Japonia. Este premiată în 2003 cu Premiul pentru Coregrafie acordat de Ministerul Culturii, pentru *Tragica istorie a doctorului Faust* și pentru *16 lecții despre dezastrele amorului carnal* și este declarată Coregrafa Anului la Istanbul, pentru coregrafia spectacolului *Bacantele*, în regia lui Mihai Măniuțiu. În mai 2016, Președintele României îi conferă Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Cavaler, categoria D – „Arta spectacolului”.

Ada Navrot

Este puternică, directă, dar în faldurile mantiei sale de luptător adie și multă, densă noblețe. O noblețe a gândurilor și sentimentelor pe care le-a șlefuit în atelierul teatrului, căruia îi dăruiește timpul și talentul său. S-a născut la București și a absolvit, în 1995, secția Actorie din cadrul Academiei de Teatru și Film (actualul UNATC I.L. Caragiale), la clasa profesor Sanda Manu. Inițial a fost angajată a Theatrum Mundi, iar din 1998 face parte din echipa Teatrului Nottara.

Consecvența și implicarea cu care a lucrat roluri importante, diferite, a condus-o la colaborări cu regizori apreciați, care i-au îngăduit să crească frumos, așa cum ființa ei lăuntrică i-a dictat întotdeauna: Gavriil Pinte, Horațiu Mălăieș, Vlad Mugur, Felix Alexa, Lucian Giurghescu, Alexandru Dabija, Bocsárdi László, Vlad Massaci, Diana Lupescu, Alice Barb, Gábor Tompa, Ljupcho Gyorgievski, Alexander Hausvater, Mihai Măniuțiu.

Crenguța Hariton

Remarcabilă pentru finețea și sensibilitatea ei, actrița surprinde prin capacitatea de a împleti nuanțe contradictorii, evoluând lejer între ingenuitate și mișcări de forță. L-a avut ca profesor pe Alexandru Repan, de la care a preluat esența profesionalismului, atât de admirat, al generației de aur. Impresionat de entuziasmul și calitățile ei actricești, acesta i-a îndrumat pașii spre Teatrul *Nottara*, căruia i-a rămas devotată până în prezent. Interpretează aici personaje comice, cu unele nuanțe dramatice, în spectacole precum: *O noapte furtunoasă*, *Hangița*, *Soțul păcălit*, *Matrimoniale*, *Vizitatorul*, *Vacanță în Guadelupa*, *Fazanul*. Dar și roluri de forță, ca în *Acasă*, *Yom Kippur* și *Familie de artiști*.

Crenguța Hariton a crescut în teatru, a fost o vreme actor-păpușar la Teatrul de Păpuși Ciufulici din Ploiești. De-a lungul timpului a lucrat cu regizori precum: Dinu Cernescu, Ada Lupu, Vlad Massaci, Mircea Cornișteanu, Alice Barb, Claudiu Goga, Radu Afrim, Tino Geirun, Dragoș Galgoțiu, Alexandru Mâzgăreanu, Andreea Vulpe, Alexander Hausvater, Nona Ciobanu, Mihai Măniuțiu, care au apreciat-o pentru seriozitatea, implicarea și flexibilitatea ei profesională. Prezența sa grăcilă pe scena musicalului *Alcool* îi reconfirmă accesul la o paletă variată de mijloace actricești și apetența pentru provocări artistice.

Ioana Calotă

Ioana Calotă a fost făcută pentru a fi pe scenă și a știut acest lucru dintotdeauna. Sub îndrumarea profesorilor de la Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică din București a învățat că meseria de actor se face fără măsură, când vine vorba de dăruire și implicare. Și a dovedit că și-a "făcut temele", încă din timpul facultății, prin roluri pe care le-a construit cu sensibilitate și feminitate ingenuă. A fost ucenica unor mari maeștri de teatru, precum: Cătălin Naum, Mircea Albulescu, Sanda Manu, Ion Cojar, Gelu Colceag și Tania Filip.

Ce îi place cel mai mult la această meserie? „Clipa! Mi se pare că trăiesc într-un vis, totul trece, nimic nu poți opri. Parcă e vis într-un vis. (...) Senzația de trecător și rapiditate pe care ți-o dă teatrul mă ajută să trăiesc mai intens, mai deschisă, mai atentă la ce se întâmplă în jurul meu.”

Gabriel Răuță

Gabriel Răuță dăruiește rolurilor sale un anumit tip de maiestruitate, o sensibilitate ascunsă în spatele unei atitudini neînfricate și a unei ținute echilibrate impecabil. Dovedește o îmbinare deosebită de calități actricești: substanță și spirit comic, reflecție, interiorizare și expresivitate, ilustrată adesea printr-o mimică poznașă.

A absolvit secția de Arta Actorului din cadrul Universității Hyperion. A urmat masteratul la UNATC *I.L. Caragiale*. Este actorul Teatrului *Nottara* încă din 2002, când ajunge aici printr-o frumoasă colaborare cu regizoarea Ada Lupu, la spectacolul *Minciuna din mine* de Sam Shepard. Rolul de debut în acest teatru, Jake, i-a fost parcă predestinat: distribuția era aproape completă, iar acest personaj, singurul neocupat în numeroasele castinguri, parcă îl aștepta pe el. Și iată că acum împlinește aproape 14 ani de activitate pe aceasta scenă. A lucrat aici cu regizori importanți, ca Radu Afrim, Vlad Massaci, Diana Lupescu, Mihai Măniuțiu. Tot în repetiții s-a născut și prietenia cu Theodor-Cristian Popescu, precum și amiciția bazată pe încredere, cu Alexandru Măzgăreanu. A fost mereu îndrumat și susținut de profesorii săi Catrinel Dumitrescu și Emil Hossu, cu care a devenit coleg de scenă.

Alexandru Jitea

Născut pe 15 septembrie 1970, la Constanța, Alexandru Jitea a absolvit Academia de Teatru și Film *I.L. Caragiale*, specializarea arta actorului, în 1995, la clasa lui Mircea Albulescu și sub îndrumarea mentorului său, Cătălin Naum. A continuat studiile de masterat și de doctorat în cadrul aceleiași instituții.

A devenit el însuși profesor în cadrul Universității Naționale de Artă Teatrală și Cinematografică *I.L. Caragiale*, la Facultatea de Teatru, specializarea arta actorului.

La Teatrul *Nottara* joacă încă din anul absolvirii: *Așteptându-l pe Godot* de Samuel Beckett (regia: Domenic Dembinski), *Doi tineri din Verona* de William Shakespeare (regia: Cătălin Naum), *Lungul drum al zilei către noapte* de Eugene O'Neill (regia: Alexandru Dabija), *Îngeri în America* de Tony Kushner (regia: Theodor-Cristian Popescu), *Leonce și Lena* de Georg Büchner (regia: Felix Alexa), *Război și pace*, după Lev Tolstoi (regia: Petre Bokor) sunt câteva dintre montările de succes în care a fost distribuit.

Bobo Burlăcianu

Absolvent al Colegiului Național "Grigore Ghica" din Dorohoi, clasa de informatică, Bobo Burlăcianu studiază pe rând biologia în cadrul Universității "Al.I.Cuza" din Iași, iar între 2007 și 2011, urmează cursurile de Regie Film, la Universitatea Hyperion din București. Învăță să cânte la chitară în timpul liceului și face parte din trupa de umor *Patrula 0*, unde îl cunoaște pe Bobi Dumitraș, viitorul coleg din trupa *Fără Zahăr*. Între 1999 și 2004 activează în trupa de teatru *Ludic*, la Casa de Cultură a Studenților din Iași.

În 2001 înființează trupa *Fără Zahăr* și debutează în cenaclul folk *Moldavia*. Primul album apare în 2003 și se poartă titlul *Episodu' unu: Amenințarea faitonului*. Urmează albumele *Episodu' 2 de la Dorohoi* și *Neamul lui Peneș Curcanul*. Între 2004 și 2012 semnează, alături de Bobi, rubrica *Voi n-ați întrebat, Fără Zahăr vă răspunde* în „Suplimentul de cultură”. În 2004 o cunoaște pe Ada Milea, cu care va colabora în spectacolele-concert

Quijote, adaptare după Miguel de Cervantes, *Nusul*, după N.V.Gogol, și *Deliruri*, după poeme de Ion Mureșan, reeditat ulterior cu titlul *Alcool*.

În 2007 debutează în calitate de compozitor, la spectacolul *With a Little Help from My Friends* de Maria Manolescu, în regia lui Radu Apostol, la Teatrul Național Iași. Lucrează cu teatre din București, Sibiu, Cluj-Napoca, Timișoara. În 2012 înființează formația de rock alternativ *The Bread Pits*.

Alexandru Neagu

A descoperit pasiunea pentru sonori cu 10 ani în urmă, moment în care a început să studieze muzica clasică, în cadrul Colegiului Național de Artă *Octav Bancilă* din Iași, unde a aprofundat percuția clasică, pianul, orchestra și teoria muzicală.

În 2007 s-a lăsat „furat” de programele pentru producție muzicală și manipulare a sunetelor, în special de muzica de film și post-producție, iar în 2009 a fost admis la Universitatea de Arte *George Enescu* din Iași, la Facultatea de Interpretare Muzicală, secția Percuție.

Ca percuționist, are la activ aproximativ 16 concerte, alături de orchestre simfonice, 20 de concerte cu ansambluri de percuție, 400 de concerte cu formații de muzică rock, post-rock, progressive metal și hip hop.

Imagini din spectacol și programarea reprezentațiilor, [aici](#).

Persoană de contact:

Paula Varga

Marketing și Comunicare

Teatrul *Nottara*

e-mail: paula.varga@nottara.ro

marketing@nottara.ro